

κατὰ τὴν ράχιν, καμπύλα δὲ κατὰ τὸ στήθος. Χρῶμα πρασινωπὸν ἐρυθρὸν. Ὁ ὄφιν οὗτος προέρχεται πιθανῶς ἐκ τοῦ τρισωμάτου τέρατος (Τυφῶνος).

42. Προτομή ἀνδρικοῦ ἀγαλματίου. Ἐλλείπει τὸ δεξιὸν τοῦ προσώπου. Φέρει πώγωνα ἄνευ μύστακος. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶνε περιβεβλημένον πέπλον ὡσεὶ λεοντῆν μετὰ χαίτης, ἥτις κατὰ τὸ στήθος κομβοῦται ὡς ταινία. Περί τὸν λαιμὸν ὡς κρᾶσπεδον χιτῶνος φέρον ὀδοντοειδῆ κοσμήματα ὡς ἐκ τῆς λεοντῆς φαίνεται ὅτι εἶνε Ἡρακλῆς, ὅστις ἐτάνυε τὸ τόξον κατὰ τοῦ δράκοντος. Εὐρέθη τῷ 1887 πρὸς Μ. τοῦ Παρθενῶνος.

43. Μέρος ἀγαλματίου ἐκ τοῦ κάτω κορμοῦ, περιζωσμένου, ὡς φαίνεται, διάζωμά τι ὡς δερμάτινον, ἐξέχον ἐν ἀναγλύφῳ μετὰ χαραγμάτων καμπυλοειδῶν παραλλήλων. Ἴσως εἶχε χιτῶνα ἐχέσαρκον ἐρυθρὸν, δι' οὗ διακρίνεται μέρος τοῦ κρᾶσπέδου κάτω. Τὸ μετὰξὺ τούτου καὶ τοῦ διαζώματος εἶνε ἐρυθρὸν.

47. Κεφαλή μετὰ μέρους τοῦ λαιμοῦ ἀγάλματος πωγωνοφόρου ἄνευ μύστακος, εἰς Δία, ὡς τινες διίσχυρίσθησαν, ἀνήκουσα, εἰς ὃν ἀνήκουσι καὶ οἱ δάκτυλοι τῶν ἀριθ. 44 καὶ 45. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 46 ὡς ἀνθέμιον πρότερον θεωρηθὲν, δύναται νὰ ἐκληφθῆ ὡς αὐτὸς ὁ κεραυνὸς τοῦ Διὸς, τοῦ κατακεραυνοῦντος τὸ τρισώματον τέρας. Ἡ κόμη περὶ τὸ μέτωπον φέρεται κυματοειδῆς, ἐξ οὗ καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄκρον αὐτῆς καμπύλαι γραμμαί. Ὑπεράνω τῶν τριχῶν τούτων σώζονται ταινίας γραμμαί, ὡσεὶ διαδήματος. Τὸ ἀριστερὸν τοῦ γενείου καὶ τῆς κόμης δὲν φαίνεται ἐντελῶς ἐξεργασμένον ὅπως τὸ δεξιόν.

48. Κορμὸς ἀγαλματίου πωρίνου φέροντος ἐχέσαρκον καὶ ἄπτυχον ἔνδυμα ἐφ' οὗ διακρίνεται ἰχνη ἐρυθροῦ χρώματος καὶ κάμπτοντος ὑπ' αὐτὸ τὸν δεξιὸν βραχίονα πρὸς τὸ στήθος. Τοῦ ἐνδύματος σώζεται κρᾶσπεδον ἔμπροσθεν κατὰ τὸν λαιμὸν. Τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ κορμοῦ βεβλαμμένον.

